

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6C/41/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7907202673
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Bičová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7907202673.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Dianou Bičovou v spore žalobcov: 1/ S.. E. H., V.. XX.X.XXXX, P. B., Q. XXX/X, X/ J. Q., V.. X.X.XXXX, P. O. J., X. XXX/XX, X/ J. H., V.. XX.X.XXXX, P. L., B. XXX/XX, zastúpených právnou zástupkyňou JUDr. Valériou Vassovou, advokátkou so sídlom Trebišov, Pribinova 2246/2, proti žalovanému: Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, o vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcov v 1., 2. a 3. rade dané žalovaným zo dňa 16.1.2007 je neplatné.

II. Žalobcovia v 1., 2. a 3. rade majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 6.3.2007 domáhali, aby súd vyslovil, že skončenie pracovného pomeru zo dňa 16.1.2007 dané pôvodne žalovaným v 1. rade (Vojenský útvar 1103, Trebišov) zo dňa 16.1.2007 je neplatné. Žalobu odôvodnili tým, že pracovnú disciplínu neporušili závažným a hrubým spôsobom, tak ako uvádza žalovaný a za ktoré im bolo udelené okamžité skončenie pracovného pomeru.

2. Pôvodne žalovaní v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho zástupcu uviedli, že predovšetkým žiadajú zastaviť konanie voči žalovanému v 1. rade z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie a voči žalovanému v 2. rade (Ministerstvo obrany SR) žiadajú žalobu zamietnuť. Poukázali na to, že na základe nariadenia ministra obrany SR z marca 2006 mal oprávnenie dať žalobcom okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaný v 1. rade a rovnako by mal právomoc skončiť pracovný pomer dohodou, ale pred súdom ho môže zastupovať iba Ministerstvo obrany SR. Zamestnávateľom žalobcov je Ministerstvo obrany SR zastúpené veliteľom vojenského útvaru. Rovnako poukázali na to, že došlo k hrubému porušeniu pracovnej disciplíny u všetkých žalobcov.

3. Okresný súd Trebišov rozsudkom č. k. 6C/41/2007 - 216 zo dňa 9.1.2008 rozhodol, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcov v 1., 2. a 3. rade dané pôvodne označeným žalovaným v 1. rade Vojenský útvar 1103 Trebišov zo dňa 16.1.2007 je neplatné. Návrh žalobcov voči pôvodne označenému žalovanému v 1. rade Vojenský útvar 1103 Trebišov zamietol a zaviazal pôvodne označeného žalovaného v 2. rade Ministerstvo obrany SR zaplatiť žalobcom na trovách konania 22.260,- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podalo odvolanie Ministerstvo obrany SR, v tom čase označené ako žalovaný v 2. rade a navrhlo napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd konanie voči v tom čase označenému žalovanému v 1. rade Vojenský útvar 1103, Trebišov zastaví a návrh žalobcov voči v tom čase označenému žalovanému v 2. rade Ministerstvo obrany SR zamietne ako nedôvodný. Zároveň žiadalo zaviazať žalobcov na náhradu trov celého konania. Zastavenia konania voči Vojenskému útvaru 1103 Trebišov sa domáhalo z dôvodu, že tento subjekt nemá právnu subjektivitu a zamietnutia žaloby voči Ministerstvu obrany SR sa domáhalo z dôvodu, že žalobcovia uplatnili svoj nárok voči nemu po uplynutí dvojmesačnej prekluzívnej lehoty v zmysle ust. § 77 Zákonníka práce. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6 Co 258/2010-317 zo dňa 23.5.2011 zrušil vyššie uvedený rozsudok a konanie zastavil. Zaviazal žalobcov spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému v 2. rade Ministerstvu obrany SR trovy konania vo výške 261,21 € do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Žalovaným v 1. rade bol v čase rozhodovania odvolacieho súdu Vojenský útvar 1103 Trebišov.

5. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5 Cdo 9/2012 zo dňa 11.2.2014 vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach v časti, v ktorej zrušil rozsudok a konanie voči žalovanému v 2. rade (Ministerstvo obrany SR) zastavil, ako aj vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Najvyšší súd SR zdôraznil, že už v čase podania žaloby bolo súdu prvého stupňa známe vychádzajúc zo zásady „súd pozná právo“, že okrem iných Vojenský útvar 1103 Trebišov je len organizačnou súčasťou ozbrojených síl SR (§ 2 ods. 4 zák. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách SR), vytváraných štátom na zachovanie jeho bezpečnosti (§ 2 ods. 1 zák. 321/2002 Z. z.). Je preto nepochybné, že štát sa stal účastníkom už podaním žaloby a tak išlo len o nesprávne označenie inak nesporného účastníka konania. Preto povinnosťou odvolacieho súdu pri rešpektovaní účelu občianskeho súdneho konania vyjadreného v ust. § 1 O.s.p., ktorým je zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania a pri rešpektovaní základného práva na spravodlivú ochranu zaručenú Listinou základných práv a slobôd bolo poučiť žalobcov v 1. až 3. rade o ich povinnosti odstrániť uvedený nedostatok návrhu (§ 43 O.s.p.). Tým, že žalobcovia v 1. až 3. rade v priebehu konania doplnili označenie žalovaného právneho subjektu (č. l. 57 spisu), nemožno tento ich prejav považovať za návrh na zmenu účastníka v zmysle § 92 O.s.p. Označenie vojenského útvaru ako organizačnej zložky ozbrojených síl SR, ktorého postavenie určoval zákon, a následné odstránenie neúplnosti v tomto označení, nemožno hodnotiť ako pristúpenie ďalšieho účastníka do konania, ale iba ako vadu spočívajúcu v odstránení nesprávne označeného subjektu, ktorý bol nespochybniteľný (zrejmy).

6. V zmysle vyššie vysloveného právneho názoru odvolací súd vyzval žalobcov prostredníctvom ich právnej zástupkyne v zmysle ust. § 43 O.s.p. na odstránenie vady návrhu, spočívajúcej v nesprávnom označení inak nesporného účastníka konania - žalovaného a poučil ich, ako tento nedostatok odstrániť.

7. Žalobcovia vadu návrhu odstránili písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Košiciach dňa 12.11.2014 tak, že žalovaného označili nasledovne: Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom obrany SR, Kutuzovova 8, Bratislava.

8. Výrok rozsudku Okresného súdu Trebišov č. k. 6C 41/2007-216, ktorým bol návrh žalobcov voči pôvodne označenému žalovanému v 1. rade Vojenský útvar 1103 Trebišov zamietnutý, bol zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 Co 258/2010-317 zo dňa 23.5.2011 a konanie v tejto časti, t.j. voči Vojenskému útvaru 1103 Trebišov bolo zastavené. V tejto časti uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 Co 258/2010-317 zo dňa 23.5.2011 nebolo zrušené uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 9/2012 a nadobudlo preto právoplatnosť dňom 14.6.2011.

9. V ďalšom konaní je žalovaným už iba Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo obrany SR.

10. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6Co/179/2014 - 399 zo dňa 1.12.2014 zrušil rozsudok Okresného súdu Trebišov č. k. 6C/ 41/2007-216 zo dňa 9.1.2008 a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi a to pracovnou zmluvou žalobcu v 1. rade, dohodou o zmene pracovnej zmluvy u žalobcu v 1. rade, protokolom o vypočutí svedka vzniknutej udalosti zo dňa 15.1.2007, u žalobcu v 2. rade pracovnou zmluvou, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31. 5. 2006 a 29. 12. 2006, opisom pracovných činností

zo dňa 29.12.2006, dohodou o vykonaní práce nadčas zo dňa 29.12.2006, okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 16.1.2007, záznamom o vykonanom pohovore so zamestnancom zo dňa 16.1.2007, posudkom o pracovnej činnosti zo dňa 16.1.2007, u žalobcu v 3. rade pracovnou zmluvou na dobu určitú do 30.6.2007, opisom pracovných činností zo dňa 29.12.2006, dohodou o vykonaní práce nadčas, záznamom o vykonanom pohovore so zamestnancom zo dňa 17.1. 2007, protokolom o vypočutí vzniknutej udalosti svedka z 15.1.2007, okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 16.1.2007, oznámením o zotrvaní v pracovnom pomere žalobcov v 1., 2. a 3. rade zo dňa 23.1.2007, vyžiadaním písomnej dokumentácie zo dňa 26.1.2007, smernicou Ministerstva obrany SR č. 10 z 12.9.2005, stanoviskom žalovaného zo dňa 29.1.2007, zaslaním písomnej dokumentácie žalovaným zo dňa 1.2.2007, opisom pracovných činností žalobcov, Knihou prevzatia a odovzdania pracovnej služby, výsluchom svedka ppl. Q., S. R. L., S. D., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

12. Zo žaloby a z výpovede žalobcov súd zistil, že žalobcovia v 1., 2. a 3. rade mali uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú t. j. od 1.6.2005 do 30.6.2007. Žalovaný s nimi pracovný pomer po uplynutí dojednanej doby na dobu určitú šesť mesiacov vždy predlžoval ďalej na ďalších šesť mesiacov. Čo sa týka skončenia pracovného pomeru u žalobcov a ktorí od žalovaného obdržali okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 16.1.2007 s tým žalobcovia nesúhlasia a poukazujú na to, že žalobca v 1. rade neporušil žiadne smernice ani pokyny slúžiace pre výkon jeho služby ako vedúceho strážne. Zároveň uvádzajú, že to čo kladie žalovaný žalobcovi v 1. rade za vinu, čiže skutočnosť, že nezabezpečil striedanie strážne a žalobcovia v 2. a 3. rade, že opustili strážne stanovišťa, tak v tomto prípade neporušili žiadnu povinnosť, nakoľko žalobca v 1. rade nemohol porušiť žiadnu svoju povinnosť, nakoľko podľa platnej smernice na stráženie sa strážne striedajú samé, pričom on iba vydáva rozkaz a ostatné povinnosti u žalobcov sa uskutočňujú už samé.

Dňa 15.1.2007 od 2.45 hod bola mimoriadna situácia v dvoch momentoch. Jednak bol silný mráz, kvôli ktorému došlo u žalobcu v 2. rade k vybitiu zdroja a žalobcovi v 3. rade začali po pol noci vážne zdravotné žalúdočné problémy, čo žalobca v 3. rade oznámil vedúcemu zmeny t. j. žalobcovi v 1. rade. Ďalej zo žaloby, ako aj z výpovede žalobcov vyplýva, že v kritický deň 15.1.2007 bola vykonaná kontrola zo strany žalovaného u všetkých žalobcov o 23.00 hod. npor. D. E., pričom všetko bolo v poriadku a bez závad. O 23.00 hod. prišiel na kontrolu dozorný vojenského objektu, výsledok bol rovnako bez závad. O 23.30 hod. prišiel na kontrolu dozorný vojenského objektu. O 2.40 hod. žalobca v 1. rade vydal rozkaz na striedanie p. I.. V tom momente mu oznámil žalobca v 3. rade, že má vážne zdravotné ťažkosti a žalobca v 2. rade, že má vybitý zdroj. V tom došla kontrola, a to veliteľ pplk.Q. a zástupca veliteľa p. L.. Bol daný príkaz žalobcovi v 1. rade, aby vykonal dychovú skúšku. U všetkých žalobcov skúška na prítomnosť alkoholu bola negatívna. Následne bol vydaný príkaz na vykonanie kontroly strážnych stanovišť č. 1 a 2, ako aj kontrola zapečatenia, zaplombovania skladov v objekte. Aj tieto kontroly boli vykonané bez závad. Pri návrate na strážnicu veliteľ vojenského útvaru 1103 vykonal zápis do knihy prevzatia a odovzdania služby o vykonanej kontrole „Kontrola objektu bez nedostatkov a kontrola strážnych stanovišť bez nedostatkov. Zistené nedostatky žiadne.“ Veliteľ nechal všetkých žalobcov pokračovať v službe a následne išiel vykonať zápis z kontroly, teda zo strany najkompetentnejších do knihy kontrol, čo bolo zapísané - bez závad. Žalobcovia poukázali na to, že výkon služby strážneho bol kontrolovaný skrytým spôsobom, priblížením sa k jeho strážnemu stanovišťa. Veliteľ a jeho zástupca v kritický deň a kritickú hodinu odstavili svoje osobné motorové vozidlo na ceste asi 800 m pod rúskom tmy bez osvetlenia skrytým spôsobom sa priblížili k strážnemu stanovišťa v strážnici. Dňa 16.1.2007 žalovaný písomne okamžite skončil pracovný pomer so všetkými žalobcami v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Žalobcovia dňa 23.1.2007 osobne oznámili, že považujú toto okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné a žiadali o pridelenie práce. Na pojednávaní poukázali predovšetkým na to, že k porušeniu pracovnej disciplíny malo dôjsť 15.1.2007 pri strážení objektov, pričom z knihy kontrol, ktorá bola vykonaná kontrola toho 15.1.2007 bezprostredne po tom keď malo dôjsť k porušeniu, nevyplýva, žeby boli zistené nejaké nedostatky.

13. Právna zástupkyňa žalobcov poukázala na to, že Smernica Ministerstva obrany SR č. 10 z 12.9.2005 z čl. 4 bod 11 jednoznačne stanovuje, že ak zamestnanec v službe závažne poruší pracovnú disciplínu, vedúci služby ho odzbrojí, nahlási tú skutočnosť dozornému vojenského útvaru a miesto činu zaistí. Z tohto článku jednoznačne vyplýva, že ak sa jedná o závažné porušenie pracovnej disciplíny, nemôže zamestnanec už ďalej zostať v službe. Keďže žalobcovia zostali v službe ďalej, to znamená, že nedošlo k porušeniu pracovnej disciplíny závažným spôsobom. Túto kontrolu vykonával samotný štatutárny

zástupca Vojenského útvaru 1103 Trebišov spolu so svojim námestníkom, to znamená, že mal žalobcov odzbrojiť, miesto činu zaistiť, ďalej už zabrániť výkonu služby, čo sa nestalo.

14. Z písomného podania žalovaného zo dňa 29.10.2007, 26.2.2008, 20.2.2015 a 15.1.2016 ako aj z jeho výpovede súd zistil, že čo sa týka porušenia pracovnej disciplíny žalobca v 1. rade porušil Smernicu pre vedúceho stráže č. 2, konkrétne čl. 15 Smernice Ministerstva obrany SR č. 10/2005, podľa ktorej vedúci stráže zodpovedá okrem iného za stráženie a ochranu strážených objektov a za výkon služby strážnych. Žalobcovia v 2. a 3. rade počas výkonu strážnej služby opustili strážne stanovišťa a nachádzali sa v priestoroch strážnice. Týmto konaním porušili čl. 17 Smernice Ministerstva obrany SR č. 10 z 12.9.2005, podľa ktorého strážny okrem iného je povinný strážiť a chrániť strážne stanovišťa, vykonávať strážnu službu podľa Smerníc na výkon strážnej služby a zostať na strážnom stanovišti pokiaľ nebude vystriedaný alebo odvolaný, aj keby bol ohrozený jeho život. Namiesto plnenia týchto dôležitých povinností obaja opustili strážne stanovišťa a nachádzali sa v priestoroch strážnice. Žalobca v 1. rade zodpovedal za stráženie a ochranu strážených objektov ako aj za výkon služby strážnych. Bol povinný zabezpečiť riadny výkon stráže svojich podriadených. Keďže jeho podriadení opustili strážne stanovišťa a nachádzali sa v priestoroch strážnice, bol povinný ich okamžite vyzvať, aby si šli plniť svoje povinnosti na strážne stanovišťa. Ak by to urobil a napriek tomu by podriadení zostali v priestoroch strážnice, bol povinný ich odzbrojiť a nahlásiť túto skutočnosť dozornému vojenskému objektu. Všetci traja žalobcovia svojim konaním závažným spôsobom porušili pracovnú disciplínu a zo strany zamestnávateľa bol daný zákonný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Závažný spôsob porušenia pracovnej disciplíny u žalobcov vidí najmä v tom, že neplnením základných povinností z ich strany mohlo dôjsť k nevyčísliteľným škodám na životoch a zdraví, ale taktiež k nevyčísliteľným škodám na majetku. V tomto prípade nemôže byť rozhodujúce, či ku škode došlo alebo nie. Rozhodujúce je, že vznik škody reálne hrozil. Ďalej uviedol, že ak by v tomto prípade veliteľ VÚ Trebišov postupoval podľa smernice č. 10 a žalobcov odzbrojil, muničný sklad by ostal nestrážnený a tým by mohlo reálne dôjsť k nevyčísliteľným škodám na životoch, zdraví alebo majetku, preto vyhodnotil situáciu tak, že v prvom rade musí postupovať podľa zákona a zabezpečiť ochranu muničného skladu, a tak nechal žalobcov dokončiť ich službu. Žalovaný opakovane žiadal aby súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobcovia neuplatnili proti právne spôsobilému subjektu - Ministerstvu obrany SR svoj nárok v dvojmesačnej prekluzívnej lehote. Zároveň na pojednávaní dňa 19.3.2018 namietal pasívnu legitimáciu žalovaného z dôvodu, že zamestnávateľom žalobcov bolo Ministerstvo obrany SR.

15. Z výpovede pplk. L. Q., štatutárneho zástupcu Vojenského útvaru 1103 Trebišov, súd zistil, že na základe Nariadenia ministra obrany SR z marca 2006 mal oprávnenie dať okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcom. Rovnako by mal právomoc ukončiť pracovný pomer, teda rozviazať pracovný pomer dohodou, ale pred súdom môže zastupovať iba Ministerstvo obrany SR. Zamestnávateľom je Ministerstvo obrany SR zastúpené veliteľom vojenského útvaru. Poukázal na to, že žalobcovia vykonávali svoju pracovnú činnosť v zmysle bodu 8 popisu pracovných činností. Išlo o ozbrojenú ochranu a stráženie dôležitých objektov s veľkým množstvom výbušnín a zbraní, platil tam výnimočný režim, išlo o utajený objekt. Poukázal na to, že s takýmito pracovníkmi sa uzatvorila na túto prácu pracovná zmluva, potrebovali k tomu certifikát a potom sa robila pätnásťdňová príprava z tejto oblasti stráženia a následne boli preskúšaní. Pokiaľ sa týka samotnej kontroly túto vykonal štatutárny zástupca Vojenského útvaru 1103 Trebišov na strážnici, kde boli prítomní všetci piati zamestnanci. Nevykonávalo sa stráženie objektu, ani ochrana a stráženie strážnice. Zistili, či nedošlo k porušeniu, odcudzeniu a či nebolo narušené stráženie stanovišť. Zistilo sa a potom to bolo dané do Knihy prevzatia a odovzdania strážnej služby, že kontrola objektu a strážnych stanovísk bola bez nedostatkov. Poprel, žeby on porušil nejaké ustanovenia, pokiaľ sa týka kontroly. Odstavil auto na prístupovej ceste, 800 m od strážnice a spolu s maj. L. prišli k strážnici a zazvonil. Nikomu neodobral zbraň. Kontrola nebola urobená zámerne, môže to robiť kedykoľvek. Keď zazvonil na strážnici tak chvíľku čakal, prišiel mu otvoriť S.. H., žalobca v 1. rade. Nebol ustrojený, v ruke mal opasok so zbraňou. Nemal zapnutú uniformu, odišiel späť, opäť sa vrátil na vrátnicu a o istý čas sa objavil vo dverách strážnice, pozrel kto je tam. Potom prišiel k oploteniu, nebol neustrojený a pri otváraní visiaceho zámku na vstupnej bráničke mu spadla pracka z opasku. Čo sa týka dôvodu prečo neodzbrojil a nevystriedal žalobcov, bolo to z toho dôvodu, že kontrola sa skončila o 3.30 hod ráno a zmena sa končila o 06,00 hod., pričom všetci tvrdili, že sú schopní ďalej vykonávať službu. Nechal ich tak do rána do 06,00 hod. s tým, že aj tak by bolo fyzicky nemožné urobiť výmenu týchto ľudí v službe skôr ako za tri hodiny.

16. Z výpovede svedka S. R. L. súd zistil, že tento bol spolu pplk. Q. v januári 2007 na vykonaní kontroly na základe kontrolného listu, ktorý dostával resp. schválil p. podplukovník. Bolo to okolo 2.45 hod., keď išli spolu a zistili, že na strážnych stanovištiach neboli pracovníci a nebol tam nikto. Všetci sa zdržiavali na strážnici, vrátane vedúceho stráže. Čo sa týka p. I. a ešte jedného pracovníka, svedok uviedol, že podľa neho tiež porušili svojim spôsobom pracovnú disciplínu, avšak nie tak hrubým spôsobom ako žalobcovia, ktorí mali stáť na strážnych stanovištiach aj keby im išlo o život a mali chrániť objekty. Všetci však boli na strážnici. Na strážnici boli piati. Porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom svedok vidí u p. H. v tom, že nezabezpečil, že žalobcovia v 2. a 3. rade nestáli presne na strážnych stanovištiach, teda neorganizoval stráženie na strážnych stanovištiach. Čo sa týka žalobcov v 2. a 3. rade, tí porušili pracovnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom v tom, že nestáli na strážnych stanovištiach. Svedok potvrdil, že boli vykonané za jednu zmenu tri kontroly, čo vôbec nie je nezvyčajné. Pokiaľ sa týka toho, či došlo pri porušení pracovnej disciplíny žalobcov k nejakým škodám, svedok uviedol, že nenastala žiadna škoda.

17. Z výpovede svedka S. R. D. bolo zistené, že nevie prečo došlo k ponechaniu žalobcov po porušení pracovnej disciplíny v službe, nakoľko táto situácia sa mohla riešiť zásahovou jednotkou, ktorá by v prípade potreby nahradila zamestnancov. Je tam časová doba 180 minút na pracovisko. Bolo to rozhodnutie veliteľa, že ich tam ponechá. Uviedol, že rozhodnutie o okamžitom skončení pracovného pomeru žalobcov nebolo jeho rozhodnutie ako ich priameho nadriadeného, ale rozhodnutie vedúceho úradu. Ďalej uviedol, že každá služba musí byť zverejnená v písomnom vojenskom rozkaze veliteľa útvaru, na základe tohto rozkazu služba nastupuje do služby pred 18,00 hod. Je tam vedúci stráže, ktorý je určený písomným vojenským rozkazom veliteľa, je tam určená aj jeho zbraň podľa čísla, ďalej je určený strážnik na strážnom stanovišti č. 1 a 2. Strážni sa na strážne stanovište zavádzajú sami, po každých 2 hodinách. Vedúci stráže v priebehu 12-hodinovej služby vykonáva dvakrát kontrolu stráže na strážnom stanovisku č. 1 a č. 2. Ráno o 6,00 hod. nastupuje nová zmena, priebeh zmeny je podobný ako pri nočnej zmene. Počas služby strážny nesmie opustiť svoje strážne stanovisko. Vykonávanie kontrol zo strany nadriadených nie je nezvyčajné. Zároveň uviedol, že kontrolný orgán nemôže vydať príkaz ktorý je v rozpore so smernicou Ministerstva obrany SR, pričom smernica sa nevzťahuje na vojakov, ale na civilných zamestnancov.

18. Žalovaný listom zo dňa 16. 1. 2007 dal okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcovi v 1. rade a to pre zvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny tým, že dňa 15.1.2007 nezodpovedne plnil úlohu vedúceho stráže, pričom nezabezpečil riadny výkon stráže svojich podriadených a nevyzval ich, aby okamžite odišli plniť svoje povinnosti na strážne stanovište. Ďalej mal žalobca v 1. rade porušiť smernice pre vedúceho stráže, všeobecné povinnosti ako aj v časti „Úloha veliteľa stráže“.

19. Žalovaný listom zo dňa 16.1.2007 /č. I. 22 a 23 spisu/ dal okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa žalovaným v 2. a 3. rade z dôvodu, že dňa 15.1.2007 pri kontrole výkonu strážnej služby nezodpovedne plnili úlohy príslušníka stráže č. 2 tým, že opustili strážne stanovište a zdržiavali sa v priestoroch strážnice. Svojím konaním porušili smernice na výkon služby pre príslušníkov stráže č. 2 a osobitné povinnosti príslušníkov stráže Vestník MO SR 10/2005 čl. 17 „Strážny“ kde je uvedené, že strážny je povinný strážiť a chrániť strážne stanovište, vykonávať strážnu službu podľa smerníc na výkon strážnej služby a zostať na strážnom stanovišti pokiaľ nebude vystriedaný alebo odvolaný aj keby bol ohrozený jeho život.

20. Z knihy prevzatia a odovzdania strážnej služby /č. I. 35 spisu/ bolo zistené, že dňa 15.1.2007 bola o 02,45 hod. vykonaná kontrola so záznamom Priebeh služby: „Vykonal som kontrolou výkonu stráže na strážnici 02,45, prítomní všetci príslušníci stráže. Kľúče od strážnice stan. zasunuté v bráničke č. 5, na strážnici porozhadzované kožuchy. Pred strážnicou nikto nevykonával ochranu. Na základe týchto skutočností som vykonal kontrolu objektu - bez nedostatkov, a kontrolu stráž. stanov. - bez nedostatkov.“

21. Z posudku o pracovnej činnosti pracovníka podľa § 75 ods. 1 Zákonníka práce žalobcu v 2. rade / č. I. 283 spisu/ bolo zistené, že vo vstupnej a následne aj v zdokonaľovacích prípravách dosahoval výborné hodnotenie. Povinnosti si plnil na požadovanej úrovni. Svojím zodpovedným prístupom k plneniu pracovných povinností bol vzorom pre ostatných zamestnancov v zmene. Jeho práca bola hodnotená pozitívne.

22. Z posudku o pracovnej činnosti pracovníka podľa § 75 ods. 1 Zákonníka práce žalobcu v 1. rade / č. I. 421 spisu/ bolo zistené vo vstupnej a následne aj v zdokonaľovacích prípravách dosahoval výborné hodnotenie. Povinnosti si plnil na požadovanej úrovni. Svojím zodpovedným prístupom k plneniu pracovných povinností bol vzorom pre ostatných zamestnancov v zmene. Jeho práca bola hodnotená pozitívne.

23. Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

24. Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky, štát v konaní pred súdmi vo veciach ozbrojených síl zastupuje Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo obrany").

25. Podľa § 68 ods. 1 písm. b/ zák. č. 311/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 16.1.2007 /ďalej len „Zákonníka práce“, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

26. Podľa § 77 ods. 1 Zákonníka práce, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

27. Podľa čl. 4 bod 11 Smernica č. 10 z 12. 9. 2005, zamestnanca, ktorý v službe závažne poruší pracovnú disciplínu, vedúci služby odzbrojí a nahlási túto skutočnosť dozornému vojenskému útvaru. Vedúci služby sa ďalej riadi podľa pokynov dozorného vojenského útvaru. Miesto činu sa ihneď zaistiť.

28. Podľa čl. 4 bod 12 Smernica č. 10 z 12. 9. 2005, ak zamestnanec v službe závažne poruší pracovnú disciplínu (smernice na výkon služby), môže byť prepustený z pracovného pomeru.

29. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

30. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že úprava Civilného sporového poriadku účinná od 1.7.2016 sa použije na všetky konania, a to i konania začaté pred týmto dňom.

31. Primárne sa súd vysporiadal s pasívnou legitimáciou žalovaného, ktoré namietanie zo strany žalovaného považuje za účelové, vzhľadom na to, že pasívna legitimácia a s ňou spojené uplatnenie nároku žalobcami proti právne spôsobilému subjektu - Ministerstvu obrany SR v dvojmesačnej prekluzívnej lehote bola vyriešená už uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 9/2012 zo dňa 11.2.2014.

32. Po tom, ako sa súd vysporiadal s pasívnou legitimáciou žalovaného, dospel k záveru, že z hľadiska formálnych náležitostí predmetný právny úkon okamžitého zrušenia pracovného pomeru spĺňal zákonné podmienky - teda písomnú formu (podpísané osobou oprávnenou konať za žalovaného) a doručenie druhému účastníkovi.

Žalobcovia podali žalobu v lehote podľa cit. ust. § 77 ods. 1 Zákonníka práce.

33. Následne bol súd povinný vysporiadať sa s tým, či v tomto prípade došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny žalobcami v 1., 2. a 3. rade, čo by bolo zákonným dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 16.1.2017.

34. Povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí medzi základné povinnosti zamestnanca (§ 47 ods. 1 písm. b/, §§ 81 a 82 Zákonníka práce) a spočíva v plnení povinností, ktoré sú ustanovené Zákonníkom práce, pracovnou zmluvou, vnútornými predpismi zamestnávateľa ako napr. pracovný poriadok, organizačný poriadok, iné interné predpisy, pokynmi pre vykonávanie určitých prác a postupov a podobne, pokynmi nadriadeného atď. Medzi tieto povinnosti patrí aj dodržiavanie právnych predpisov

a ostatných predpisov, vrátane vnútorných predpisov zamestnávateľa, vzťahujúcich sa na prácu vykonávanú zamestnancom, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Okamžité skončenie pracovného pomeru je mimoriadny spôsob skončenia pracovného pomeru, ktorý prichádza do úvahy iba výnimočne. Je to jednostranný právny úkon, ktorým môžu rozviazať pracovný pomer zamestnávateľ i zamestnanec, ak má na to zákonom ustanovený dôvod. Podmienkou platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru je písomná forma, skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia tak, aby ho nebolo možné zameniť s inými. Účinky zrušovacieho prejavu nastávajú zo zákona dňom, keď sa písomný prejav o okamžitom skončení pracovného pomeru doručil druhému účastníkovi. Závažné porušenie pracovnej disciplíny treba posudzovať podľa konkrétnych okolností prípadu. Existencia závažného porušenia pracovnej disciplíny oprávňuje zamestnávateľa aj k výpovedi. Zamestnávateľ sa môže rozhodnúť, či dá zamestnancovi výpoveď alebo s ním okamžite skončí pracovný pomer. O závažné porušenie pracovnej disciplíny ide vtedy, ak svojou intenzitou z okruhu iných závažných porušení vystupuje tak, že ponechanie zamestnanca u zamestnávateľa do uplynutia výpovednej lehoty nie je možné z dôvodu udržania pracovnej disciplíny u zamestnávateľa.

Na okamžité skončenie pracovného pomeru sa vyžaduje, aby išlo o zavinené konanie zo strany zamestnanca, a to aj z nedbanlivosti, a musí dosahovať intenzitu porušenia pracovných povinností závažným spôsobom. Pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny je súd povinný prihliadnúť najmä na osobu zamestnanca, na funkciu, ktorú zastáva, na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na okolnosti, za ktorých k porušeniu pracovnej disciplíny došlo, na mieru zavinenia zamestnanca, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností zamestnancom, na dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, na vplyv tohto porušenia na stav pracovnej disciplíny ostatných zamestnancov, na to, či zamestnanec svojím konaním spôsobil zamestnávateľovi škodu a v akom rozsahu a vychádzajúc z týchto hľadísk potom skúma, či možno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca zamestnával do uplynutia výpovednej lehoty. Intenzita porušenia pracovnej disciplíny je teda jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny.

Z toho dôvodu je potrebné intenzitu porušenia pracovnej disciplíny skúmať individuálne v závislosti od všetkých okolností prípadu a v závislosti od nej potom zvoliť aj primeraný prostriedok postihu pracovnej disciplíny.

35. Podľa žalovaného mali žalobcovia porušiť pracovnú disciplínu závažným spôsobom a to tým, že žalobca v 1. rade nezabezpečil striedanie stráže a žalobcovia v 2. a 3. rade opustili strážne stanovištia. Žalovaný uvedený zistil pri kontrole dňa 15.1.2007 o 2.40 hod. Rovnako z výpovede žalobcov a Knihy prevzatia a odovzdania strážnej služby /č.l. 35/ súd zistil, že už pred tým bola vykonaná kontrola dvakrát, a to o 23.00 hod a 23.30 hod., a tieto kontroly boli bez závad. Pred tým ako bola vykonaná kontrola od 2.40 hod. nastali zdravotné ťažkosti u žalobcu v 3. rade a žalobca v 2. rade oznámil žalobcovi v 1. rade, že má vybitý zdroj. Následne keď veliteľ a jeho zástupca dali príkaz na vykonanie dychovej skúšky a vykonanie kontroly strážnych stanovišť ako aj kontrolu zapečatenia a zaplombovania skladov v objekte, vykonali zápis do Knihy prevzatia a odovzdania služby o vykonanej kontrole s výsledkom Bez závad.

36. Ďalej mal súd za preukázané na základe výpovede žalobcov, štatutárneho zástupcu Vojenského útvaru 1103 Trebišov a svedkov S.. L. a S.. D., že žalobcov po kontrole nechal žalovaný pokračovať v službe, neodzbrojil ich, pričom uviedol, že nedošlo k žiadnej škode na strážnych objektoch.

37. Súd následne posúdil intenzitu porušenia pracovnej disciplíny žalobcami s ohľadom na vyššie uvedené kritériá.

Z vykonaného dokazovania je preukázané, že žalobca v 1. rade pracoval ako vedúci stráže, žalobcovia v 2. a 3. rade pracovali ako strážni a boli podriadení žalobcovi v 1. rade.

Čo sa týka osoby zamestnancov, všetci žalobcovia boli hodnotení pozitívne s tým, že svojím zodpovedným prístupom k plneniu pracovných povinností boli vzorom pre ostatných zamestnancov v zmene.

Čo sa týka okolností za ktorých došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, v uvedenú noc 15.1.2007 boli mimoriadne okolnosti a to veľký mráz, v dôsledku ktorého došlo k vybitiu zdroja u žalobcu v 2. rade a žalobca v 3. rade mal náhle žalúdočné ťažkosti, v dôsledku ktorých bol od 15.1.2007 práceneschopný / č. l. 28 spisu/.

Čo sa týka miery zavinenia, spôsobu a intenzity porušenia konkrétnych povinností zamestnancom a dôsledkov porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa súd konštatuje, že v tomto prípade miera zavinenia nebola preukázaná ani z nedbanlivosti, nakoľko k opusteniu strážnych stanovišť došlo

u žalobcov v 2. a 3. rade z dôvodu zdravotných ťažkostí a vybitia zdroja v dôsledku extrémneho mrazu a podľa názoru súdu, nedošlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny. Ak by boli žalobcovia závažne porušili pracovnú disciplínu a mali porušiť okrem ustanovení Zákonníka práce aj Smernicu Ministerstva obrany SR č. 10 z 12.9.2005, žalovaný by bol povinný postupovať v zmysle druhej časti článku 4 bodu 11 citovanej smernice, čo sa však nestalo. Štatutárny zástupca Vojenského útvaru 1103 Trebišov pplk. Q. to odôvodnil tým, že by to nebolo technicky možné a okrem toho striedanie zmien malo byť o 6.00 hod. ráno a všetci tvrdili, že sú schopní vykonávať službu, preto nedošlo k výmene týchto ľudí v službe. Súd jeho tvrdenie pokladá za účelové a neopodstatnené, nakoľko na riešenie takýchto situácií sa využívajú zásahové jednotky.

Čo sa týka spôsobenej škody a jej rozsahu, súd konštatuje, že v tomto prípade nebola spôsobená žiadna škoda.

38. Za tejto situácie súd dospel k záveru, že vytykané porušenia, ktoré žalovaný hodnotil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny žalobcami, nedosiahli intenzitu porušenia pracovnej disciplíny závažným spôsobom a teda nezakladali dôvod pre tak výnimočný spôsob skončenia pracovného pomeru akým je okamžité skončenie pracovného pomeru, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. V súlade s citovaným ustanovením § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP priznal súd žalobcom v 1., 2. a 3. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude musieť zaplatiť žalovaný, keďže žalobcovia mali v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.